

தமிழர்களின் கல்சார் அறிவு

முன்னுரை:-

தொல்காப்பியம் கல் வாணிபுத்தை முன்னர் வழக்கம் என குறிப்பிடுகிறது. கீழல் கடைய துச்சர் கல்ம் புனர் கம்மியர் ணம்பட்டனர். நாவாய், படடு, குமில், அம்பி போன்று பெயர்கள் சங்க இலக்கிய இடம் என்று பம்புகார் சூதை நுசுறி தொண்ட ஆகியவை குறுமுதமாக வழங்கினார். சென்று வருதல் சோழர் சிறுந்த கீழல் படையை நுழைனார் செங்குட்டுவன் கல் புத்தகோடைய செங்குட்டுவன் ணம்பட்டான், நாம் கல்சார் அறிவு பற்றி விரிவாக காண்பாம்.

கல்சார் அறிவு:-

கரிகாலன் 'நாமிரு முந்தர் நாவாயோடைய வளி தொழிலாண்ட உரலோன் உம்மல்' எனப் பாடாடப்பட்டான். கி.மு. பாரதத்திற்கு முன்பு சாமர் சமீபியா ஆ தமிழர்கள் வாணிபுத் தொப்பு வைத்திருந்தனர். பாரசீக வணிகரூப வலியை எதிர்த்தோடு கல் வாணிபம் செய்து அகல் சந்தாம் பாணத்தந்தம் அடைந் போன்றுவற்றை ஏற்றுமதி செய்தனர். கி.மு. 12-ல் காலன் மன்னனுக்கு மயிர்தோதை, பாண தந்தம், வாசணம் போருடன் ஆகியவை விடுதம்பட்டன பாரசீகம் ஆப்பிரிக்காவிற்கு எருதுகள் ஏற்றுமதி ஆயினர். ரோம் நாடில் தமிழின் சூதுக்கள் விடுதம்பட்டன. கி.பி. 60-இல் மெரிவருத் பெரியருசு என்னும் சூல் தொண்ட குமாரி நுசுறி தொண்ட புகார் பற்றிய செய்திகள்.

இப்பெயர்முள்ளன. புகாரில் யவனர்கள் குடியேற்றம் நடப்பெடுத்து
அன கற்பிக்கிறது.

மீன்பிடித்தல், மீது குளித்தல், உப்பு விண்ணித்தல் போன்றவை
நெய்தல் நில மக்களின் முக்கிய தொழிலாக விளங்கியது. தாழை,
முன்ன மரம், ஆம்பல் மலர், நயுநாமல் பூ, கருங்குவளை மலர்,
நயுஞ்சாமல் மலரம் போன்ற செய்திகள் சிலப்பதிகாரம் குறிப்பிடுகிறது.

நெய்தல் தொழிகள் :-

கடற்கரையில் பருந்து விரிந்து கிடக்கும் தொழைய அப்பங்கிடு அனல்
கூழை நெய்தல் மலரோடு அப்படி மலர சேர்த்து தொகுத்து மாலை
அணிந்ததாக அம்பலவாசர் கூறுகிறார்.

அப்பின் ஆய்மலர் விரகி நெய்தல்
நெய்தலொடை வேந்த நீர்வார் கந்தல்

அன குழந்தொதை அமனார் உரைத்தும் கடற்கரை மணல் பேடுகளில்
அப்பங்கிடு பட்டுதுகிட்டு அன்கிரார்.

நெய்தல் சிலமரங்கள் :-

நெய்தல் சோதையில் முன்ன மரம், குரவமரம், குழல் மரம்,
கடப்ப மரம், பணமரம் ஆகியவை இப்பெயர்முள்ளன.

'இணர் அலி பண்ண'

'தொடும்பல் தாழை'

'சூழி தாழல்'

'நெடும் பண்ண'

என்று தொடர்கள் நெய்தல் சில மரங்களை குறிப்பிடுகின்றன.
கரும்பொருளில் மரங்களும் முக்கிய பங்கு வகித்துள்ளன.

மீனவனம் :-

குமிழர்கள் கடலில் சென்று மீன் பிடிக்கும் தொழிலை மிகப் பழங்காலம்
தொடர் செய்து வருகின்றனர் சங்க இலக்கியங்களில் மீன் பிடிக்கும்
தொழில் பற்றிய குறிப்புகள் பரவலாக காணப்படுகின்றன. கடலில் சென்று
மீன் பிடித்து தொழில் செய்பவர்களை மீனவர் என்று அழைத்து
நாம் அழைக்கிறோம். அவர்களை சங்க இலக்கியங்கள் 'வரைவர்'
என்று கூறுகின்றனர்.

சங்க இலக்கியங்களில் மீன் வதைகள் பற்றிய குறிப்புகள் குரணமாக
2ண்ட மடு, தோம், கழனி போன்ற நீர்நிலைகள் இருந்து மீன் பிடித்துக்
குறிப்புகளும் சங்க இலக்கியங்களில் உள்ளன. ஆனால் மீனவர்
என்று சொல் அங்கும் இடம் பெறவில்லை. அகநானூற்று
பாடலொன்று கழனிக்குச் சென்று மீன் பிடிப்பவனைத் திமிலோன்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர். சிவம் ஸ்ரீராம் மீட்பதும் ஸ்ரீதாமம். 'சீதாபதி' வண்பரதவர் ' ஸ்ரீ மருதாஸாஸ்திரம் பாடல் சீதாபதி காதல் காதல்.

சீதாபதி பரமபித்ர வாங்கு விரைநீ கொள்கி

சுமலோன் தந்த கருங்கண் வயம்

தலை அணி அங்கு செல்வந்தநிகையர்

விழவு அயர் மருதின் விதை ஸ்ரீ பதம்

காண் அம் சிறுது

(அகம் 320:1-5)

தான் வாழும் சிவபுத்திரன் இருந்த ஸ்ரீ, தளம், ஆறு, கடல் ஆகிய சீர்திருநிலைகள் இருந்தும் மீண்டும் பித்தர்த் தொண்டு விழ்ப்பனை செய்து வாழ்ந்தார் ஸ்ரீ மீதாய் குமிழர்கள்.

புத்திர:-

புத்திர விதைமதிப்பற்ற நூரத்தினங்கள் ஸ்ரீபதி சீதாபதி வணகயண மணித்தினால் ஸ்ரீராக கருப்புகிறது. புத்திர 9 நூரத்தினங்களுள் கிரண்டாம் திடம் வந்திருந்த. புத்திர திடமானதும் அளி பொருத்தியும், வெண்மை சிறுத்ததும், உருண்ட வடிவ புத்திரங்கள் காணப்பட்டிருந்த.

முத்துக் குளித்தல்:-

தென்னிந்தியாவின் ஆதி மனிதர் சமீகங்களுள் ஒன்றாக கடலோரங்களில் வாழ்ந்த புரவர்கள் தென் கலம் தென்குடி முத்துக்குளித்தல் எப்படி வருவார்கள். குறைவுக்கு எப்படி கலத்தில் கிடைத்த புரவர்கள் இதில் குடியிருக்க முடியுமென்றாக தென் தமிழகம் கடலோரம், கிழக்கையின் மன்னார், மலபார், ஆகிய கடலோரங்களைச் சேர்ந்து விளங்கியிருக்கிறார்கள்.

புரவர்கள் மலம் அவர்களின் பாரம்பரிய மனை மரபினரின் தொழில் சில வகைகளாக பிரிக்கலாம். அவை, குளி விடுபார், கலம் செலுத்துவார், முத்துச்சீப்பிகள் குளிப்பார், சங்குடன் குளிப்பார், குளிகள் கடற்கரையோரம், அமைகளைப் பிடிப்பார், கற்பனையிலுள்ள பிடிப்பார், சூர மலம் பிரயோகத்தைப் பிடிப்பார், மலக்கு சமம் பார் குறைமைகளுக்காக குறிப்புவார், குண்டுடன் பிடிப்பார், என பல தொழில்களையும் கடலை மையமிடல் அனைத்து பாரம்பரிய மனை பிடிச்சமீகங்களின் பிரதான தொழிலாக எக்கனத்திலும் கிடைக்கின்ற கடல் மனை, உப்பு விளைத்தல் போன்ற தொழில்கள் கிடைத்த முத்துக்குளத்தை விட அவர்கள் எடுத்து வந்த முத்துக் கிடைத்த முத்துக்குளம் போல எதுவும் இல்லை.

முத்தின் கதை:-

தென்னிந்தியாவைத் தவிர இந்தியக் கடலோரங்களில் வேறு எங்கும் இயற்கை
கல் புத்தூ எங்கும்படவில்லை. இந்தியக் கடலோரங்களில் பரவலாக
சுருங்குக் குளித்தல் குடைபெய்யுதே தமிழ் புத்தூக் குளித்தல் குடைபெய்யவில்லை.
புத்தூ வளம் இந்திய தீவகற்பத்தின் வேறெந்த கல் பகுதிகளிலும்
இருந்தமைக்கான சான்றுகளும் இல்லை. புத்தூக் குளித்தல் குடைபெய்யு
தேர இயம் தமிழக கடலோரங்களிலும் இலங்கையின் மன்னார்
கடலோரத்திலும் தான் ஸ்பந்து அர்ப்பிக்கிவைக்கிற செய்தியாகும்.

சிறியில் வயிற்றில் விலைமதிப்பற்ற கவர்ச்சிகரமான புத்தூ ஜெய்
கிடுக்கிடுகு. என்பதை யார் கண்டறிந்திருப்பார்கள். பெர்ஷியா,
இந்தோனேஷியா, ஜப்பான், போன்ற இடங்களில் புத்தூக் குளிப்பு
நடுத்திருந்தாலும் கிணைகளுக்கே மனநெருங்காவிடத்திற்கு முன்பு
தமிழகத்தின் கெழுந்த கடலோரத்திலும் சிறிவங்காவின் மன்னார்
கடலிலும் புத்தூக்கத்திற்கான சான்றுகள் உள்ளன.

தமிழக புத்தூக்கள் அத்தகைய தெரட்ட எங்கும்பட்ட வஞ்சக
காட்டுமெல் விஷமும், எம். அருணாச்சலம் என்கு புத்தூ
அம்மாளும் கணிக்கிறார்கள்.

கொற்கைக் குறுநாடு:-

கிறிஸ்துவரின் 10 நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு மெகஸ்தீனீசும், தி.பி. 60-களில், எழுதப்பட்டதாக கருப்புகிறது. பெரிய சூல் நல்லிழை, பிளினியின் (கி.பி.-70) கியூதை வரலாற்றிலும், புவியியல் அறிஞரான தாலமியின் (கி.பி.-130) குறிப்புதலிலும் பின்னர் வெஸிஸ் பயணிப்பான மார்தோபாவாவாயும் (1270-1300) சீனத்தில் எழுதப்பட்ட 'சும்பண்டி' நூலின் ஆசிரியர் சென்த்ஷாஷும், பின்னர் ஃபரையர் ஜோர்டான்ஸில் (கி.பி. 1330) ஆகியோராலும் எழுதப்பட்ட மஸ்லிம குறிப்புகள் எழுதி உள்ளனர். இன்னும் அமை எதுவுமே ருமியும் இஸ்மை. அவர்கள் எங்கியிருந்தது ஷாந்தனோ அருகந்த நாடும் அவைகளைப்பங்காறும் லிபியில் உள்ள கிரேக்க வரலாற்றர் சமீபக் கம்பகங்காறும் கிந்த குறிப்புகள் உள்ளதாகத் தெரிகிறது.

கடலோரங்களுக்கு அப்பால் பதிவு செய்யப்பட்ட வரலாற்றில் டிசுதுக்குனித்தலின் சீர்தாத தூயருதராக விளங்கிய தெற்குப் பற்றியும் குறிப்புகள் உள்ளன. பெரிபூசூல், பிளினி, தாலமி ஆகியோர் டிசுதுக் குனித்தலின் சீர்தாதை என்று கௌகிக் ஷாருடாயைக் காட்டுகிறார்கள்.

